

Paraules per la Pau

Full informatiu Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau núm. 61 octubre 2006

Canvis institucionals

En el Paraules per la Pau de setembre, la guardia urbana va fer acte de presència després de més de cinc anys de pau i tranquil·litat. Per altra banda, l'Autoritat Portuària reconeix que porta vaixells de guerra a Tarragona.

En el Pxp del mes de setembre vam crear espais de pau, art i màgia recordant el poeta Joan Brossa i fent "accions brossianes". Probablement la intenció, si més no, era bona perquè, imaginem que fou el poeta, des d'allà a on fos, qui va voler afegir una "acció brossiana" inesperada, sumant-se, així, a les nostres reivindicacions, perquè, tot just començar l'acte, vam rebre la visita de la Guardia Urbana. Després de més de cinc anys de Paraules per la Pau sense aparèixer per la plaça. Dos agents es van personar per identificar una persona que estava preparant les accions. Un grup d'assistents a l'acte, sorpresos per la "identificació" de gent, coneguda, que fa més de cinc anys que fa el que fa, van demanar ésser identificats també sense aconseguir-ho, car, amb alguna tibantor, els agents ens van dir que "no tienen que explicarnos como tenemos que hacer nuestro trabajo".

La guardia urbana identifica una persona mentre d'altres fan cua demanant el mateix tracte

Passa un obrer amb el paquet del dinar.
Hi ha un pobre assegut a terra.
Dos industrials prenen cafè
i reflexionen sobre el comerç.
L'Estat és una gran paraula.
Joan Brossa

ha arribat la pau? o acció brossiana?

A Pxp vam recordar, també, la visita del Palinuro (el vaixell escola de la marina de guerra italiana) que, a banda de merèixer la visita de tot un regidor de cultura de l'Ajuntament de Tarragona, va suposar un canvi en la línia de l'Autoritat Portuària. De "no tenir res a veure amb les visites de vaixells militars perquè no els porta l'ATP sinó la Comandància de Marina", com deia el seu president, l'APT ha passat, com hem pogut seguir en els mitjans de comunicació, a portar un vaixell de guerra en el marc d'unes suposades operacions comercials amb Livorno. Excusa? realitat? Si és cert podrien haver triat una altra mena de vaixell i, en qualsevol cas, l'APT que no vol dir res contra els vaixells de guerra perquè no fa política no té cap escrúpol en servir-se'n barrejant la guerra i els interessos comercials, de fet, com sempre.

Materials per la Pau Pilar Palacio

Manual de Paz y Conflictos Beatriz Molina Rueda y Francisco A. Muñoz (eds.)

<http://www.ugr.es/~gijapaz/Manual/manual.htm>

Aquest mes us presentem un manual electrònic per a tots els públics elaborat per membres i col·laboradors de l'Institut para la Paz y los Conflictos de la Universidad de Granada.

Si introduïu l'adreça que us facilitem, podreu veure la portada de la publicació (disponible també en format paper) i els continguts. Ens ha semblat un bon material per a començar el curs i la tardor, per revisar conceptes, per indagar en les arrels de la violència i els orígens dels plantejaments pacifistes.

Com bé es diu a la introducció del Manual, la investigació per la pau ha sigut una matèria interdisciplinària, raó per la qual les pàgines que segueixen l'índex inclouen reflexions envers la pau i temes com la ciència i la tecnologia, la seguretat, l'educació, la construcció social dels gèneres, etc. De ben segur que si no teniu temps de llegir-vos tot el Manual, podreu trobar algun capítol que us enganxi!

ÚLTIMA HORA

Desplegada, des del Pretori romà, a la plaça del Rei, una pancarta amb el text "No vaixells de guerra" amb motiu de la "baixada de l'àliga"

El passat 22 de setembre la guardia urbana "identificà/intimidà" tres activistes de la Coordinadora que protestaven pacíficament per la presència d'una furgoneta de reclutament de l'exèrcit, desplegant una pancarta i repartint poemes de Gloria Fuertes. Una dotació de la G.U. va traslladar els tres activistes a la Comissaria de Policia per identificar-los.

Paraules per flipar

El Grup de Científics i Tècnics per un Futur no Nuclear faciliten les següents dades sobre l'energia i les centrals nuclears, que han causat i segueixen causant víctimes i crims contra la humanitat arreu del món:

Les centrals nuclears són bàsicament fàbriques de plutoni (Pu-239), el material bàsic per a fabricar les bombes atòmiques que els estaments militars tant desitgen. Per fabricar-ne una n'hi ha prou amb 10 kg de Pu. En un any, una central nuclear de 1000MW de potència elèctrica produeix entre 200 i 300 kg de Pu-239, és a dir, fabrica entre 20 i 30 bombes.

Per tal d'obtenir el combustible necessari per a fer funcionar una central nuclear, cal extreure del subsòl mineral d'urani, que després serà transportat a la fàbrica de concentrats de mineral per tal d'obtenir òxid d'urani o pasta groga. A les fàbriques de conversió, aquesta pasta groga es converteix en hexafluorur d'urani, un gas que serà transportat a la fàbrica d'enriquiment per a convertir-se en hexafluorur d'urani enriquit. En cadascuna de les fases - combustible, conversió i enriquiment - es generen quantitats enormes de residus radiactius. Entre ells trobem l'urani empobrit, del qual es

Rebeca Tomas

generen més de 1000 tones per cada càrrega sencera de combustible en un reactor, que la indústria nuclear regala a les fàbriques d'armament per a que sigui utilitzat en la fabricació de tota mena de munició, des de míssils fins a bales de fusell.

Per molt que sembli passat de voltes, aquest missatge no perd la seva vigència: NUCLEARS NO, GRÀCIES! I a més, pintat en verd, perquè no entrem en discussió del que les centrals nuclears representen per al desgast mediambiental.

I parlant de la consciència pel medi ambient, Barrapunto publica al seu article "¡Tranquilos!, son balas respetuosas con el medio ambiente!" que la indústria armamentística, que no es aliena a les preocupacions ecologistes dels consumidors, ha "disparat" una línia de "munició verda". ¿Genuïna preocupació pel medi ambient o descarat exercici de cinisme? Concretament, parla la britànica BAE Systems, entre els productes ecològics de la qual destaquen les bales "sense plom".

El govern britànic, mentrestant, sol·licita armes silencioses per tal d'evitar la contaminació acústica i granades que produeixin menys fum per a no incrementar l'efecte hivernacle

Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 2.5 Espanya

Sou lliure de: copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra fer-ne obres derivades

Amb les condicions següents:

Reconeixement. Heu de reconèixer els crèdits de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador.

No comercial. No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.

Compartir amb la mateixa llicència. Si altereu o transformeu aquesta obra, o en genereu obres derivades, només podeu distribuir l'obra generada amb una llicència idèntica a aquesta.

Accions brossianes a PxP

adaptació brossiana de la baralla de cartes: sota d'espases (o de vaixells de guerra), sota de bastos (o d'ordenances cíviques) i sota d'"oros" (o de l'especulació)

A les tres fotos del mig, diferents fases d'un streptese militaritzat amb final previsible (a la dreta)

a l'esquerra acció pel Líban i Palestina.

Podeu trobar totes les accions brossianes i altres coses a <http://usuaris.tinet.org/tgnapau> i les accions mínimes brossianes a <http://boek861.com>

Barraques alternatives a les festes de Santa Tecla - Tarragona

Les Festes de Sta Tecla d'enguany han tingut Barraques Alternatives per primer cop. Sis col·lectius (Casal popular Sageta de Foc, Assemblea de Joves, Endavant, CGT, Tarragona Patrimoni de la Pau i Agrupaments escoltes Xaloc, Alverna i Fent Camí) han plantat les barraques al passeig de les Palmeres i han desenvolupat activitats durant el 15 i 16 de setembre.

Entre les activitats hi ha hagut batucades, circ i altres adreçades als infants i concerts (Skatacrak, Inershow, Extracto de Lúpulo, Pirat's Sound Sistema, THC Sound System (reggae)...) El projecte Barraques de Tarragona pretenia enriquir les festes de Santa Tecla creant un espai obert i participatiu donant a conèixer, al mateix temps, unes realitats i col·lectius que la majoria de la ciutadania desconeix.

màxim comú múltiple

DE QUAN L'ELVIRA ES VA SENTIR COM UN PEPE... RUBIANES

Es veu que algú a Barcelona se li va ocórrer invitar una escriptora a fer el pregó de la Mercè, i més aviat va ser un guirigall, això sí, molt participat. Es veu que uns altres, fins i tot sota el paraigua d'una cinquantena de sigles, han hagut d'adjectivar de la mama de Manolito Gafotas el fet que Elvira Lindo no sigui d'expressió catalana, o que és mig madrilenya.

Ja en les cuetades de la polèmica, algun columnista, posat a treure-li però a la pobra Elvira, dubtava que un forani que ha trepitjat la ciutat de tant en tant en diverses etapes de la seva vida pogués ser pregonera; encara més si es descuidà de recordar que la ciutat és la capital de Catalunya. Potser que no cal mirar-se tant el melic, o millor, ensenyar-lo i aprendre, cofoiament, de com el veuen els altres.

Curiosament, per contrast, sembla que ningú ha parat compte que la lírica escatològica sobre la unitat d'Espanya fos glossada per Pepe Rubianes en el castellà dels percebes, amb les gambes fent de claca. En aquest precís instant del monològista se li perdonà que no utilitzés la nostra llengua sent-hi a La Nostra tele; o que fos un històric del teatre català -Dagoll Dagom- i alhora es pogués sentir si fa no fa tan poc còmode amb el grec de Plató quan donava classes de filosofia que ara enfilant versos de

Verdaguer. Però ara sí que és dels nostres!

Crec que el futur del català no passa per prohibir una manifestació literària i festiva pel fet de ser pensada en castellà. Però pot ser que estigui equivocada, i que ens estem jugant la pervivència del català en 'deixades' com aquesta, que es diu en argot escaquista. Tant fa. El que crec medullar per al nostre propòsit, com a moviment, és revivificar la pulsio igualitària i les ganes d'establir ponts. Aquesta crec que hauria de ser, entre moltes d'altres, la nostra identitat.

És interessant fer exercicis de relativismes, veure els paral·lelismes entre els uns i els altres, entre els altres i nosaltres. La saviesa del poble, com també l'esperit de l'humanisme, o de l'internacionalisme, sempre ha remarcat que les persones són iguals a totes bandes. El que canvia és la perspectiva, de vegades forçant la miopia. Veure "cavernas" en territori aliè i no veure'n les "balmes" en el propi és fer trampes. O ser més papistes que el Papa quan aquest, en el discurs de Ratisbona, veu espases flamejants en els altres i és desmemoriat en quan a les pròpies croades.

Perquè a ningú li agrada que li facin sentir-se com un pepe... Rubianes

Manifest "Paraules per la Pau"

Tarragona acull regularment en el seu port vaixells militars de l'OTAN sense cap control sobre el seu tipus d'armament i amb la possibilitat que alguns siguin de propulsió nuclear.

L'Alcalde de la ciutat, Joan Miquel Nadal, i el President de l'Autoritat Portuària, Lluís Badia, han realitzat força gestions amb autoritats militars a Washington per tal que Tarragona esdevingui seu logística dels vaixells de la VI Flota dels EE.UU.

Els arguments per explicar aquestes gestions s'han basat en suposats beneficis econòmics per a la ciutat, han donat pas a d'altres que ens presenten els vaixells de guerra com a garants de dubtoses operacions "humanitàries", i, més endavant, als que fan referència a "obligacions derivades de convenis bilaterals entre Estats"; tot barrejant-ho amb l'espectacle de veure màquines

flotants sofisticades o comèdies propagandístiques sobre voluntariosos marins que fan tasques socials. Finalment, la experiència dramàtica de pobles oprimits com l'iraquí i l'afganès -convertits en víctimes de "danys col·laterals"- mostra la crua realitat i fa caure la disfressa: els vaixells i els seus tripulants no són més que eines de matar.

Les escales que, fins el moment, feien les embarcacions estaven considerades de rutina, utilitzant els serveis portuaris per aprovisionament i per fer les reparacions que consideraven adients, a banda d'operacions més opaques que, clar està, no transcendeixen. En aquest sentit, i com a exemple, aquest estiu (després que passés) els diaris ens informaven de transports de tropes utilitzant port i aeroport del Camp de Tarragona.

La presència dels vaixells de la VI Flota dels

EE.UU. i de l'OTAN no ens agrada pel que suposa de militarització de la ciutat; per la nostra disposició a viure sense la protecció dels armaments; perquè no creiem en la força per a vèncer sinó més aviat en el diàleg per a convèncer; i per la manca d'informació i el secretisme inherent a la lògica militar que, a més, comporten riscos importants per a la població. Pensem que la Pau i la seguretat dels nostres familiars, amics i veïns són massa importants per deixar-les en mans dels polítics professionals que sovint només es preocupen d'aconseguir quotes de poder per posar al servei dels seus interessos personals o de grup.

Si creus que tens alguna cosa a dir vine cada primer diumenge de mes a les 12 h a la Plaça de la Font a

Paraules per la Pau